

MAGYAR VIDÉK.

Előfizetési feltételek:

Egy évre . . . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt.
Egy szám ára . . . . . 10 kr.

A lap kiadóhivatala **Nobel Armin** könyvkereskedésében van, hová az előfizetéseket küldendők, s minden egyéb küldemény is csak oda címezendő.

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ

ÉS

TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Megjelenik: minden Szombaton.

Hirdetések.

négyzet centiméternyi tér szerint számíthatnak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyzet centiméterért 1 krajczár. — Bélyeg külön 30 krajczár. — Előfizetőink kedvezményben részesülnek.

Nyitlét pertsoronként 10 krral számítatják.

Iskoláinkról.

I.

Minap e lapok „Nyitlét terében” egy közlemény jelent meg, melyben különböző helytelen manipulatio elítéltek s arról is tétetik említés, hogy nem csodálkozhatni, ha már sokan vannak, a kik azt kívánják, hogy Pápa legyen nagyközséggé, hogy a nagy apparatustól megszabadulva a „Szegény ember vízzel főz”-féle közmondás elvét kövesse. Czikkirő mondott valamit; mert bár retrograd avancement lenne városunkra nézve, ha nagyközséggé tennék, más tekintetben talán mint nagyközség egészséggyenténé a rend. tanácsu megrövidítést.

Ez alkalommal csak iskoláinkról akarunk szólni, azon tan- és nevelő-intézetekről, melyek a város területén vannak s többé kevésbé a város által tartatnak fen.

Vajjon mit mondhatunk ezekről? Mit mondhatunk ezeknek a város általi elhelyezéséről? Csak kevés kedvezőt, de annál több kedvezőtlen. Bárhová tekintünk, mindenütt a legnagyobb hiány mutatkozik. Ott van a polgári leányiskola; ez megyénk népoktatási intézetei között, úgy fogja. valamint hivatásra és jó hírnévre nézve első helyet foglal el, s a szegedi polg. leányiskolán kívül a vidéki enémű intézetek között jelenleg a legnépesebb. És ezt az iskolát ódon, czélszerűtlen, setőt épületbe tették, ennek két osztályba padokat állítottak, melyeket ha Trefort ú Nagyméltósága meglátta, nem tudom mit mondana. — Ott vannak a kath. népiskolák. Egyes osztályok oly helyiségekben vannak, a hol a XIX. század végén, oly városban mint Pápa

nem volna szabad tanítani. — Az irgalmas nének kolostora alkalmas helyiségekkel bír ugyan, de itt az alsóbb osztályok olyannyira túlnépesek, hogy sikeres tanításról vagy a közegészség szabályainak szemmel tartásáról szó sem lehet; mert teljes lehetetlenség, hogy egy apáca 100-nál több növendékét egy osztályban sikerrel tanítani tudjon; pedig a múlt évi kimutatás az I. parallelosztályokban 140 növendékét tüntet fel. — Nem szólva tüzetesebben a ref. és luth. népiskolák épületek szerencsétlen terveihez, még csak azt jegyezzük meg, hogy a városi diszedóvó intézet és az izr. népiskola egyedül van korszerű épületekben elhelyezve.

A múlt hetekben a városi főorvos a rendőrkapitány kíséretében megvizsgálta az egyes intézeteket, s erről a következő jelentést adta be:

Tekintetes v. Kapitányság!

A helyben lévő összes ovdákat, elemi iskolákat, és a polgári leányiskolát ugyan együtt vizsgáltuk meg közegészségi szempontból, és én ez alkalommal észrevételeimet azonnal meg is tettem kapitány ural szemben; de minthogy szóbeli megjegyzéseim, illetőleg kifogásaim tisztí eljárásnak alapul nem szolgálhatnak, — becses megkeresése folytán írásban kívánom azokat becses tudomására hozni. Minekelőtt részletekbe bocsátkoznám, legyen szabad azon kelleket tárgyalnom, melyekkel egy a kor követelményeinek megfelelő iskolának bírnia kell, ezekkel megismerkedve könnyű lesz megítélnünk, mennyiben felelnek meg a különböző felekezeti iskolák Pápan még a legszerűen igényeinknek is, és hogyan lehetne mindég szem előtt tartva a kedvezőtlen anyagi viszonyokat aránylag kevés áldozatokkal, de sok jóakarattal a felmerült bajokon segíteni. — Az iskolák építésénél tekintettel kell lenni arra, hogy azok lehető szabad, magas, száraz fekvéssel és száraz környezettel bírjanak, nagy udvarral legyenek körülvéve, melynek egy, az iskolától távol eső része fákkal le-

gyen beültetve, nehogy azok árnyékokkal az iskolának oly szükséges napot elvegyék az iskolák magas alapon nyugodjanak, és azon oldal, melyen az iskolatermek vannak, dél vagy kelet, soha észak felé ne nézzen. Tantermek, folyosók, lépcsők magasak és tágosak legyenek, a tantermek legalább 10 lábnyi magasak és oly nagyok legyenek, hogy minden gyermeknek 6 négyközláb talaj jusson, lehetővé kell tenni, hogy a levegő a tantermekben megújíttassék anélkül, hogy légvizuat támadjon, a mely czíznak vagy kémény alaku járható csatornák a mennyezetben vagy szeleők az ablakokon felelnek meg legjobban. Az erős és felesleges nap fávoltartására, illetőleg kevesbitésére vagy függönyök vagy izelt táblák sztkéségek. A falat mérszszel való mázolása kevésbé czélzerű, mint egy világos színnel befestése, a fűtés legezlszerűbben cserép, belülről fűlő kályhák-kal történik, melyek úgy legyenek elhelyezve, hogy a termet minden oldalról egyformán melegítsék, és kívánatos, hogy ellenzölő el legyenek látva. A meleg a teremben lehetőleg egyforma 15–16° legyen, ennek ellenőrzésére szükséges, hogy minden terem hőmérővel rendelkezék. Az árnyékszek az iskolától meglehető távolsághon legyen, és tisztán tartassék, nehogy a termék búzzal eltelenek; a padok úgy legyenek elhelyezve, hogy azok oldalról, még pedig balról kapják a világosságot, hátulról is jöhet a világosság, de semmi este sem elülről. Mesterséges világítás mellett a gyermekeket tanítani nem szabad. Osztályok magassága az ülőhelyek magasságához úgy legyen viszonyítva, hogy a tanuló könyvtelenítessék testét egyenesen tartani, s annyi pad legyen, hogy a gyermekek azokban kényelmesen elférhessenek. — Az ülőhely ne legyen magasabb, mint a gyermek lábszára, és akkor lábtartóra nem szorul. A gyermekek lábszárának hossza, korukhoz mérten változik, ezen hosszúságnak kell, hogy az ülőhely megfelelőjen. Az asztal távolsága és magassága a rendszer láttávolságnak 25–30 centiméter feleljen meg. A tanórák száma a gyermekek korához legyen mérve, a fiatalabbnak kevesebb, az idősekek több tanórának legyen. — Vegyük sorjában, mint látogatók az iskolákat. — A polgári leányiskolára nézve követke-

T á r c s a :

A legcsunyábbik.

Humoreszk.

A Carneval kisasszony már rég elhordta uszályát, már a böjt is elmúlt, de megjött a Carneval kisasszony huga, a zöld farsang, ki már nem olyan jókedvű sőt kiesapongó, mint néjje, hanem szelid enyelgő, mint a tavaszi szellő . . . .

A három Znióberky kisasszony nagy örömmel virradt a farsangi napok egyik reggelén. A nagy öröm előzetes ugyan már több éj óta az álmatlanság fátyolát borította a kisasszony szempilláira, a mai nagy és örömdetes esemény tökéletesen elfeledteté velök az éjféli zárvaros ködképek kínokat okozó harczeit . . . . Vala pedig eme a szép háromságot felvidíté és a ködképek jiszto harczeit okozó és jelenleg azokat elfeledtető örömdetes, nagy esemény az, hogy a három Znióberky kisasszony új báli ruhájá megérkezett — Bécsből. Tehát, mint emlitem, az új bécsi ruha megérkezett. S mondhatom, szép ruha volt. Fehér volt, mint Anna kisasszony bepudrozott képe, finom, mint Irma nagysám vékony, csontos ujjai és valódi kalföldi portéka, mint Hermine kisasszony felső állkapozájának aranyozott fog-sora . . . . Azonban ne higyjék t. olvasóim, hogy ez volt ama „nagy esemény”, y a mel három kisasszonynak olyan szívdierítő, kebletvidítő jó kedvet

okozott. Korántsem. Ez csak előze volt ama három kebel boldogító érzeménynek, mely eltöltendő volt a három hölgyecske piezi szivecskéjét. A tulajdonképeni „nagy esemény”-t a ma este tartandó jótékony czélú estély képezé, melyre a Znióberky kisasszonyok is hivatalosak voltak.

Tehát az öröm pohara már csaknem csordul-tig volt. Egy kevés csak akkor csöpönt ki belőle, mikor a papa dörgő hangon adta tudtára a jókedvű lánykáknak, hogy a bábla elmehetnek, ő miatta az új ruhát is magukra vehetik, de a kontót nem fizezti ki. . . . .

E szavaknál a hat örömtől csillogó és boldogságtól ragyogó szemet — mintha csak összebeszéltek volna könyek boríták el, a vigan dobogó szivecskéket pedig valami szorulás fogta el.

No de a felhők közül ismét kibujt a nap, még pedig a mama kőpőben, ki csipőre tévén kezeit, olyan katona hátsárggal nézett a papára, hogy az nem de lesítő szeméit és megadta magát. A felhők után a könnyes éj elhúzódott. . . . Az előkészület megkezdődött . . . s meglehetősen ment. A kisasszonyok „csak már este lenne” kiáltásai és sóhajtsái bizonyították, hogy az idő ólom-lábon ment vagyis inkább ballagott. Már aztán hogy ne lett volna unalmas az idő, mikor a kisasszonyok szeméi előtt csak ugy ragyogott, csillogott, fénylett minden. Mikor Annának mindíg gróf Fu-

lessy Árpád, Irmának báró Orrsy Andor és Hermine-nak a kedves Szájassy Dezső volt eszében.

A vesződséges toilette-esimálás után a mama meg a három Znióberky kisasszony egy fiakker lágy ölelben pihenték ki fíradalmaikat.

Mire a jótékony czélú estély színhelyére értek, a mulatság már javában folyt. Anna kisasszonynak első dolga volt gróf Füllesy Árpád után nézni, ki, nem kis bosszuságára, legnagyobb ellensége a szép Zuzássy Leontine karján pillantott meg.

Irma kisasszonynak is malheur-je volt, báró Orrsy nem volt jelen, Szájassy Dezső pedig jelen volt, de nem látszott észrevenni Hermine nagysámat. Hiába dobta le parline-os selyemkendőjét, nem vette fel, hiába prüszentett, nem mondta: kedves egészségére, hiába kacsintgatott, integetett, nevetgetett feléje.

„No ez mégis csak sok!” kiáltott fel Hermine kisasszony, nem tudván keserűségét visszafojtani a szenvedett vereség felett.

„Szörnyűség!” sóhajtott fel Irma nagysám. „Borzasztó!” gondola magában Znióberky Anna kisasszony.

A mama szemét sem kerítte el a hölgyecskek kedvetlensége, azért legtanácsosabbnak tartotta a visszavonulást, nehogy a vereség még súlyosabb legyen.

Egy mellékszobába vezette a három kellelten

zöket kell megjegyezni: Az I., II., III. osztály a növendékek számára, de különösen az első, kicsiny, a termek alacsony, a padok az első és második osztályban nyikorognak, az ablakok kicsinyek, egymástól távol esnek úgy, hogy a 2-ik, 3-ik padbeliek a két ablak közti széles falnak ülven szemközt, sőt téblyen vannak. — Az első és második osztályban a kályha oly közel esik a padokhoz, illetőleg a gyermekekhez, hogy a hálósók a nagy melegtől szenvednek; a kályháknak ellenzőjük nincs. A folyósók, noha nyitvák, bűzősek az árnyékszéknek rossz szerkezete miatt. — Miután az említett iskolákra nézve észrevételeimet részletesen előadtam volna, legyen szabad véleményemet azokról összezni abban, hogy mindannyi sok kívánni valót hágy, legnagyobb hibájuk azonban az, hogy mindannyi kevés kivétellel, túlnépesítve van, a minék ha az egyes felekezetek elejét vennék az által, hogy párhuzamos osztályokat állítanának fel, több az egyes iskolánál gáncsolt hiba megszűnne, illetőleg kevesbednék. — Valamint a városnak arról is minél előbb gondoskodni kell, hogy a polgári iskola, de különösen a harmadik osztály árnyékszékéből kiáramló bűztől szabaduljon.

A gyermeknek hibáktól való megóvása és azok orvoslásáról.

Az emberi természet alaplényege — a rosszra való hajlam — már a gyermekben nyilvánlik, ezért a leg gondosabb nevelés mellett is mindenféle csintalanosságok, hibák jelentkeznek. Nagy tévedés lenne tehát a nyilvános nevelés időszakáig várni, hogy a gyermekek hibáktól megszabadíttassanak. Ellenkezőleg, a mint a hibák mutatkozni kezdenek, legott küzdenünk kell ellenük s gyökerestől kiirtanunk. Fajdalom! a szülők gyakran nem akarják beszámolni gyermekeik hibáit. Rendkívüli éles látással bírnak ezen kedves teremtenyűk minden szeretetreméltósága iránt, de vakok hibáikkal szemben, az atyai s anyai gyöngédség fátyolt von szemek elé. Még nagyobb gyöngédséget tanusítanak a napfényre kerülő hibák javításában, ha ugyan megtörténik. A szülők régi szigora ma már valami nagy ritkaság; inkább szabadulnak a csintalan gyermekről s iskolába küldik, hogy ott tisztítsák meg hibáiktól.

Az első nehézség a hibák fölfedezése, mert a gyermek erkölcsi gyöngédségeit titkolni igyekszik, s minthogy a gyermekekben minden — még a csintalanosság is — szeretetre méltón tűnik fel, könnyen kikerülnek a felületes tekintet. Ha azonban a hibát felismertük, akkor kell, hogy győgyítsünk, miben utmutatóul a gyomról szóló evangéliumi hasonlóp szolgálhat. Nagy oktalanság lenne erőszakos lével az egész talajt elpusztítani; sokkal inkább az szükséges, mint szent Pál mondja, hogy a rosszat jóval igyekezzünk legyőzni. A nevelésnek kötelessége a rossz hajlamokkal csatába ereszkedni; de előrelátással s okossággal, nehogy a gyommal együtt, a buzá is kitérjék. Azért szükséges nem csak a szív fevéken tenyésző hibákat, hanem azok ellenszereit is ismerni. A nehéz természettel való küzdés, annak legyőzése, megjavítása és megváltoztatása, az a ne-

velés diadala. Ha azonban győzelmet akarunk nyerni, szükséges, hogy a küzdelmet már az első ifjkorban kezdjük; mert az ifjúkor legalkalmasabb idő a hibák megjavítására. Később, midőn a hibák mély gyökereket vertek, a győzelem nehéz, ha nem lehetetlen; mert a szokássá vált hiba, konokul ellenáll. A fáska hajlik, a fa nem.

Második feltétele a győzelemnek, hogy a gyermeket magát hibája tudatára vezessük; mert hibája javításában neki is közre kell működni. Miként történhetik ez? A gyermeknek szülői által hibája felől fel kell világosítani; mert magától és csupán maga által soha sem juthat annak ismeretére (még férfiaknak is nehezen sikerül; jól ismerjük hibás lépteinket, de nem hibáinkat, melyek amazok alapja; és ritkán találunk valakit, ki bennünket hibáink ismeretében tanítana). Ki nyújthatja ezen fontos szolgálatot az ifjú embereknek inkább, mint első sorban maguk a szülők? A hibák különféleké. Vannak hibák, melyeket az illetők nem ismernek (p. u. kevelység, irigység, érzékiség, hiúság); hibák, melyeket ismerni nem akarnak p. u. hamisság, alattomoság, hazugság, macakosság; és hibák, melyeket ismernek, de elhagyni nem akarnak. Nagy jelentőségű tehát az, hogy a gyermek hibáit ismerve tanulja s azokat javítani igyekezzék.

Egy hibát sem szabad figyelem nélkül hagyni mert folyvást szaporodik s kizárólagos lesz, mint-hogy az, az eredeti bűn óta minden rossz esira növekszik s elfajul, ha meg nem küzdünk vele. Azon- ként tehát fíradoznunk, hogy a gyermeket illetlen- ségei a hibája káros következményei felől meggyő- zőek, miszerint maga kívánjon tőlük szabadulni. Ezenkívül használjon a nevelő barátságos biztató- sákat s intéseket. Öntsön bele bizalmat és kedvet, hogy a javulás nem oly nehéz, mint talán kezdet- ben látszik; ne kívánjon hirtelen és gyors változást, hanem járjon el fokozatosan, következetes, lassan haladó módszer szerint. Ha a javulás útján némi előhaladást veszünk észre, örömmel tesszük arra figyelem- s a gyermeket; de ha visszaesések kerül- nek is elő, nem szabad türelmünket elveszíteni. Semmi sem áll a végső siker útjában inkább, mint a kedvetlenség és elcsüggedés.

Még jobb azonban a hibákat megelőzni, azaz mindazt, mi ártalmas és veszélyes, a gyermekek kö- rülről eltávolítani. Ha ez nem lehetséges, akkor in- telmekre van szükségünk, melyek a gyermeket bizo- nyos dolgok és tettek megvetése s káros követke- zményeire figyelmeztessék, hogy lassanként maga is belássa, mi válik kárára, s attól őrizzék. De ez intelmeket takarékosan kell közlenünk, csak ott, hol szükséges, különben utálatot szülnek; továbbá sze- retetteljesen, s atyailag, hogy szives fogadtatásra találjanak. Övakoanunk kell minden túlzástól s afféle intelmektől, melyek a kíváncsiságot és érzéki vágyat izgatják. Itt igen nagy gyöngédségre van szükségünk, ne hogy többet ártsunk, mint használ-

junk. Ha az előre bocsátott intelmek nem használ- nak, engedjük kellemetlen következményeiket előállani.

Hadd tapasztalja a hibázó gyermek, hogy a rend ösvényétől való minden eltérés kellemetlensé- gekre vezet. A büntetés előleges kijelentése feje- tetésnek moudatik. A fenyegetéssel is takarékosan kell bánnunk. Soha sem kell azzal fenyegetni, a mit végrehatni nem lehet, vagy nem szabad; és te- kintsük a gyermek egyéni fogékonyságát. De elhir- tetlenkedve se fenyegetünk soha és mindig tartjuk meg szavunkat. Ha tehát fenyegetéseink figyelem nélkül maradtak, alkalmaznunk kell a kijelentett büntetést. Ha ezt nem követjük, a gyermekeket ne- velés helyett elrontjuk.

Fajdalom! nálunk olykor maguk a szülők ve- zérik gyermekeiket hazugságra, lopásra és más bű- nőkre. Mily kúdelembre kerül az iskolának az e féle hibákat meggátolni, az ilyen nem — törődés szo- moru következményeit ellensúlyozhatjuk. Azt csak a tanító tudja.

—6—

Szini szemle.

V a s á r n a p (jan. 2.) Előadott „Petőfi Sándor,” egy semmit érő darab, egy halvány jelmű. Vázlatos visszaidézőse a nagylelkű költő külső élet- sorsának, mely oly szárazan, minden lelkesítő ele- ment nélkülözö vonásokban nyer tárgyalást, hogy szinte számni lehetett a közreműködőket, kik mindent elkövettek, hogy a darab érdekes névaurra emeljük. H é t f ő n (jan. 3.) „Magyar fiúk Bosznia- ban” című történelmi színmű lett előadás becsu- zól. A közlebb lefolyt harcziás állapot idejé- ben lévén a cselekvény merítve, s annak egyes moza- nait hozván emlékeztetve — türelmesen hallgatta a nagyszámmal egybegyűlt közönség a darab folyá- sát. S majd, hogy a terem falai repedeztek meg a nagy zajtól, mit a galéria keltett egyes jelenetek után. Kéthy, Balog Árpád, Závolszky Mari, Er- nyéi s különösen Kováry igen derekasan tartották be szereplésüket.

Tehát elmentek. Sok élvezetes estét szerettek nekünk, de mi is önérettel mondhatjuk, hogy szin- tarsulat egyhamar nem pároltatott úgy Pápán, mint a Balog Alajosé. Sok szereplését kívánunk a rögs pályára!

Vidéki és helyi hírek.

Lapunk megrendelőit kérjük, miszerint hátra- lékaikat mielőbb beküldni s az előfizetést megúj-ítani sziveskedjenek, nehogy a lap küldésében fen- akadás történjék.

A tűzoltóegylet újév napján történt újja ala- kulásán főparancsnokká Kovács István ur, alparancs- nokká pedig Heim Ignác ur választott meg. Nem ismerjük ugyan az ezen oly szükséges egye- sületben uralkodó elveket, de annyit mondhatunk, hogy az újjalakulás ezen neméhez sok szó férne. Alkalmilag talán elmondjuk ide vonatkozó nézetünket.

A korcsolyázók pápai egyesülete, mivel az idén még semmit sem élvezhetett a Klopstock és mások által megénekelte nemes sportból, kárpótlást

portékat és szinte jól esett neki, hogy azt teljesen úresen találja.

Elhangzott a négy „ah!” sóhajtás is. A pam- lag a négyes teher alatt roskadozni kezdett.

A mama azt a megjegyzést kockáztatta, hogy lehetetlen ezt a melegt kitartani, jó lesz az egyik ablakot kinyitani. S valóban Anna kisasszonynak csakugy csurgott le a piros zizsádság arczáról. Az ajánlat egy hangulag (e hang Annáé volt el lőn fogadva. A mama szilárd elhatározással lép az ablakhoz és kinyitva azt . . .

Egyszerre csak, isten esodája, egy kis doboz reptül az asztal közepére.

Anna ijedten siet a skatulyához, felszakítja, egyét sikölt és lerogyik a pamlagra, ugyanez törté- ník Irmával, hasonlóképen Hermine kisasszonnyal. Két perc múlva a kis terem vendégekkel lőn telve.

Mikor aztán a mama az ijedségtől remegő hangon elbeszéli az eseményt s bemutatja a dobozt a benne levő szépítőszerrel, meg a doboz belsejére irt felirattal, mely így szól: „A legesu- nyábbiknak!” ez egész társaság kacajra fakadt. No egyébb sem kellett! Anna kisasszony már kezdé tépni magáról az új báli ruhát, s ha a mama nem figyelmezteti, hogy a ruha Bécsből jött, hát az utolsó szálig összeszaggatja. Most már az volt a kérdés, kinek volt a doboz szánva és kié legyen. Pedig a festék szép, finom jószág volt, legalább

Anna kisasszonynak úgy tetszett, hogy finomabb volt övénel . . . Csak az az átkozott felirat ne lett volna ott, úgy tán . . . „A legesu- nyábbiknak!” Igen ám! De ki közöttük a legesu- nyábbik? Hátha Hermine? Hiszen olyan csunya, hamis fogai vannak neki! Szájjasz rá sem nézett! Vagy talán Irma! Orsry legalább kerüli őt. No akkor már Anna kisasszonynak is eszébe jutott gr. Füllessy a szép Zuzássy Leontine karján. Borzasztó! Ilyen eset még nem jött elő, mióta Juno, Venus, Minerva és Páris elköltöztek a föld színéről, sőt mikor ezek éltek, akkor is csak egyet esett meg . . .

Merengéséből a mindjobban gyülekező közön- ség hahotája riasztá fel.

„Halljuk gróf Füllessy! Halljuk! hangzott egyszerre minden ajkról.

Gr. Füllessy egy csinos fiatal ember magas homlokkal, két szemekkel, a végzetes doboz felé közeledik. A kiáltások megnyulnak: Éljen Füllessy! Halljuk Füllessy!

Füllessy egyet mosolyog, azután tudtára adja a közönségnek, hogy a társaság kívánságára haj- landó a bírő szerepét átvenni.

„Éljen! Éljen! Halljuk!”

A gróf valamit sug egyik közel álló inas fü- lébe, mire az eltávolszik, azután folytatja beszédét: „Tisztelt hölgyeim és uraim! Miután a bol- dogult Páris, trójai királyfi, szellemét fel nem idéz-

hetem, ki ilyen esetben már egyszer megvölt bíva ítéletet hozni, a veletlent kell segítségül hívunk. Ime itt van a három agár, Hector, Leo és Jolie. (E szavak után átveszi a belépő szolgál által zsin- gon vezetett három ebet.) Itt van még két, az ab- lakon által bedobott dobozhoz teljesen hasonló, úres skatulya. (Az inas két dobozt ad át a grófnak.) Én e három skatulyát rákötöm a három eb nyakára, kegyetek (a Zuoiberky kisasszonyokhoz fordulva) magukhoz fogják a kutyákat csalogatni, s a kibez- azután a szépítőszer tartalmazó dobozt viszi vala- melyik eb, annak tulajdonát fogja az képezni!”

E salamoni ítéletet általános taps követé. A kisasszonyok, nem akarván magukon száradni hagyni a dolgot, némi szabodás után beleegyeztek e kissé kellemetlen és veszélyes vállalatba.

A vendégek a terem közepén foglalnak helyet.

A gróf karon fogja a három hölgyet (persze nem egyszerre) s a szoba egyik szögletébe vezeti őket. Az inas a három agárral a szomszéd szögletben foglalt állást. . . .

Úttót a végzetes perc. A gróf egyet csattint.

az inas elereszté az ebeket. . . .

„Ne, Hector, ne!”

„Ta, Leo, ta!”

„Psz, Jolie, psz!”

Csodálatos fátum! A három agár, mintha csak

összebeszéltek volna, szépen egyenesen oda megy a

heres a táncban. Február 2-án bált rendez, melyre a meghívók már szét lettek küldve. Megjegyzésként azonban, hogy 2 frtos személy- és 5 frtos családjegyek egy kissé borsos árúzikkel ebből a pénztelen időben. Vagy talán az új tizes bankók jogosítják fel az egyelőre oly vérmes reményekre? No erre nem a legrosszabb vicz lenne, ha azt mondanák, hogy sokat abból a bankóból akkor fog látni a korsolyozók pápai egyfőlete, a mikor a jégpályára fog menni, a mi akkor lesz . . . majd ha fagy.

Németh József közönyvéd és „Korona” pinceszerté között december 26-án kártyajátás közben veredés történt. A közönyvéd ugyanis a pinceszerté játékosan kapta rajta. Ugyanaznap este a közönyvéd a családdal beszélgetett, a pinceszerté meg a honvédt megrohanta, de a honvédt sem volt rest, ki mondást védelmezendő, a pinceszerté jól elpárolta. Valószínűleg szerelmiféltés volt az egész.

A „Magyar Szemle” első füzeté, mely már január 24-ik, megjelent hetefél sűrűn nyomott íven. A mint emeltük, a negyedik óta pihenő „Havi Szemle” folytatása ez, és szintén Bodnár Zsigmond szerkeszti. Nagyon kívánatos, hogy irodalmi vállalkozások, melyek komoly közönségre számítanak, izmosodjanak és terjedjenek, és a „Budapesti Szemle”, a „Magyar Szemle”, a „Koszoru” tömegesen feltalálják olvasóinkat. Elég különböző csapónak járnak arra nézve, hogy érdek-összeitközésről ne legyen szó köztöltők. A „Magyar Szemle”-be úgy látszik, több jut bele a szépirodalmi közleményekből, mint a „Budapesti Szemle”-be, de kevesebb, mint a „Koszoru”-ba, mely egy tisztán szépirodalmi társaság folyóirata. A M. Szemle eme füzetének tihnyomó része szépirodalmi. Van benne két eredeti elbeszélés az egyiknek („Bella”), mely a szerző megnevezése nélkül indul meg, még folytatása következik; a másik: „Arva Lottit” rajz Pelelei Istvánól. Ezt követi „Elsa”, ezimen egy terjedelmes költészeti darab, egy mysterium Vigny Alfrédól, Hegedűs István gondos fordításában. A szépirodalmi részt még pár fordítás egészíti ki, Mizra Shafly dalaiból Sziklay Somatól, ki egy kötetet készílni e dalközl. Molnár Aladárnak érdekes ezikke van oktatásügyünk történetéből, valószínűleg ama terjedelmes munkájából való, mely az akadémia kiadásában fog megjelenni. A czikk egyéni, „Pest városának jogi tanintézeté.” Ez a jogi tanintézet, mikor a magyar fővárosban még nem volt egyetem, 1756—1771-ben állt fent, s a római és a canon-jogot az osztrák származású Pergold Pál tanította benne, ki vola jogi műveket is írt latin nyelven, eddig jogi irók még névleg nem emelítették. „Reform vagy forradalom” ezimen Beksis Gusztáv az irországi jogábrósról is, s főleg a földbírtok viszonyokat ismerteti. Medveczky Frigyesfől. A bölcsészeti authropologiai alapja” fejezi be a czikket sorozatát s végül könyvszemle következik. A füzetből külön megemlítjük még Pelelei István kis elbeszélését „Arva Lottit”, mert sikerült mű és szerzőjében nem közönséges teletesség ismert meg. Egyszerű történeté, de a közvetlenség oly üdőségével adva elő, mely a fiatal író iránt a legelőkelőbb várakozást gerjeszti. Újabb időben a novella irodalomban magasabb tehetséggel, jobb elbeszélővel min Pelelei István nem találkoztunk. A „M. Szemle” előzetési útja egy évfolyamra 6 ft, negyedévre 1 ft 50 kr. Egy füzet ára 60 kr. Az új folyam Melner Vilmos kiadásában jelenik meg.

Boldog hollandiak! Egy angol korsolyozó-egye-

kissasszonyokhoz. Hector Amához simul, Leo Irmának ugrik, Jolie Hermine kezét nyalja. . . .

Hat kéz óriási gyorsasággal kap a katulyák után, azután három sikoltás hallatszik, utána még egy (a mamé), és — a három Znióberky kissasszonyt ajánlan vizsik ki a szobából. . . .

Mindhárom doboz szépitő szerrel volt megtöltve, mindegyikben benn volt a végzetes czedula „a legesunyábbiknak” felirattal.

A három kissasszony — m i n d e g y i k magamat híven a puderós doboz tulajdonosának — ezelszerének tartotta egy kis ajulás által szabadulni meg e kényes situációból. Otthon aztán első dolguk volt az átkozott skatulyák megsemmisíteni. Hiába volt a mama kérése, ki rimánkodva kérte őket, ha már ennyire vannak, mutassák meg és mondják meg, kié lett a puderós skatulya . . . a kissasszonyok hallgattak. . . . Anna a felvilágított tudta volna eltánni, hogy nővérei öt tartású a legesunyábbiknak. Ugyanigy volt Irma és Hermine kissasszonytal.

Igy tehát mindegyik magának maradt meg a „legesunyábbiknak”. . . .

No ez, hogy ez idő óta a Znióberky kissasszonyokat nem lehetett semminem hálon, mulatságon, estélyen látni, azt mondom sem kell.

A végzetes doboz behajótját a Znióberkyk minden fáradságuk dacára sem tudták felfedezni de illetékes körökben gróf Fülleszt, báró Orsyt és Szájassy Desztőt nem tartják ez ügyben teljesen ártatlannak. . . . Veszprémi Soma.

sület, melynek élén Devonshire herceg áll, egyezséget kötött egy hollandi egyesülettel, hogy Rotterdam és Utrecht között nagy jégpályát fognak csinálni, ha a fagyok bekövetkeznek, mely pályán nemze közli korsolyversenyeket rendeznének. A szükségesség előmozdítók befejezésével mindkét klub egyik tagja megbizott, hogy a szárazföldi korsolya-egyleteinek tagjait a szándékotl versenyre hívja meg. Hogy Angliában még az ily szándékot is mily előzékenységgel fogadják, igazolja a tény, hogy a Great-Eastern vasut a Londonból Harwichon keresztül Rotterdamba és vissza utazóknak, kik a hollandi korsolyversenyt meglátogatják, felére szállítja le a szállítási díjat. Most már semmi sem hiányzik a korsolyversenyhez, mint — a jég.

A mezői gazdálkodás fejlesztése terén bizonyára igen szép és épen nem jelentéktelen szerep vár a gazdasági szaklapokra. De hogy ezek megfeleljenek fontos hivatásuknak, mulhatatlanul szükséges, hogy a gazdálkodásról azokat — saját jól felfogott érdekében anyagilag és szellemileg is hathatósan támogassák. — Ezért szükségesnek tartjuk most, midőn az új év ide s tova már beköszöntött, felhívni t. olvasóink figyelmét a Gonda Béla műfegytemi m. tanár által szerkesztett „Gazdasági Mérnök” című képes hetilapra, mely 4 évi fenállása óta valóban hasznos szolgálatakat tett a hazai mezőgazdaság ügyének, mind épen a nálunk oly annyira elhanyagolt gazdasági technika, u. m. a földművelés, talajjavítás, növénytermelés, közhasznosítás, földöntözés, vízmentesítés, gazdasági gépészet és építészet, mezőgazdasági és házi ipar stb. körébe tartozó ismeretek terjesztését tűzte feladatúl s különös sulyt fektet arra, hogy a czélszerű eszközök, gépek, építmények, gazdasági, földöntözési vízmentesítési berendezések, találmányok stb. csinos és szakszerű rajzokban is elő legyenek tüntetve. — Folytonos figyelemmel kíséri a hazai és külföldi gazdasági és technikai mozgalmakat, találmányokat, kísérleteket, kutatásokat stb. s azokról a heti szemlélésben rendes értesítéseket közöl. Minden számban képekkel és felvilágosító rajzokkal. Szívesen közli a lap keretébe tartozó kérdéseket s készséggel nyújt azokra szakszerű felvilágosítást. A Gazdasági Mérnök tehát közvetít óhajt tenni a mérnöki és gazdasági gyakorlat között, s mint ilyen, az ez irányú ismereteknek egyetlen hivatott közlönye hazánkban. Megjelenik e lap minden héten este ötórától, színes borítékban, díszesen kiállítva, másfél ínyvi tartalommal, minden száma képekkel és szakszerű rajzokkal gazdagon illusztrálva. Előfizetési ár: egész évre 8 ft, félévre 4 ft, negyedévre 2 ft; az előfizetése a Gazdasági Mérnök kiadóhivatalába. (Budapest, Üllői-ut 4 szám) küldendők. — Ajánljuk e közhasznú és gyakorlati irányú szaklapot a földbírtokosok és gazdatiszták, valamint a mérnökök, építésszek és vállalkozók szíves figyelmébe és hathatós támogatásába.

Sajtóhiba. Mai számunk „gabonárák” rovataiban decz. 27-ike helyett, jan. 7-ike olvasandó.

Megjelent az „Ország-Világ” VIII. füzeté a következő érdekes tartalommal és csinos képekkel: A merről a szőlő ft. (Elbeszélés.) Kazár Emiltől, (Harmadik és befejező közlemény.) A tükör. (Egy világtalan nő levelei.) Ford. Luby Gyula. Magyar barátok és a külföldi menekültek Angolországban. Pulszky Ferencfől. Mirza-Schafly dalaiból. Sziklay Somatól Szilveszter éjjelén. (Költemény.) Komfesy József. A veszedelmes erdő. (Ballada prózában.) Hevesy József. Öndírtírási vázlatok. Tóth Ede hagyatékából. Egy föld körül utazó magyar ember levele. Egregyi Kálmántól. Régi dolgok. Hóke Lajosfól. A dió. Kemenczky Kálmántól. Liszt Ferenc Rómában. Dr. Prém József. Versenyzés a természetben. (K. i. l.) Menyasszony. (Regény) Beúthy László. (S. közlemény.) Szilveszter Alkibiadeszfől. Paraszti-idyll. (Képpel). Postalegény szilveszter-éje. (Képpel). Csendélet. (Képpel). Az erdei patak. (Képpel). Vadkan-vadászat. (Képpel). Irodalom. Zene. (h. j.) Színház. Gyászrovat. Divat. Pecsét és ezimter. Természeti fünetmények. Utazások. Mozaik. Állatvilág. Ásatások. Minden. Képrejtvény. Sakk. Sakk-rejtvény. Szótár-rejtvény. Szorkeszöltő ünemek. H. Képek Paraszti-idyll. (Wilekens F. C. és fia fametsző műintézetéből.) Csendélet. (Wilekens F. C. és fia fametsző műintézetéből.) Szilveszter éjjelén. (Wilekens F. C. és fia fametsző műintézetéből.) Postalegény Szilveszter éje. (Wilekens F. C. és fia fametsző műintézetéből.) Az erdei patak. W. F. C. és fia fametsző műintézetéből. Vadkan-vadászat. (Wilekens F. C. és fia fametsző műintézetéből.) Boldog újévet. (Wilekens F. C. és fia fametsző műintézetéből.)

Komárom „élve eltemetett”-je. Komárom, melynek illetékesége kétségen kívül áll, ez esetről a következőket írja: „A napokban temették el Wéber János takarékpénztári hivatalnokot, Midőn a koporsót a sirba leeresztették, egy asszony, ki szintén a halottas kíséretben volt, azt mondá, hogy ő mintha dörbölést, hangokat hallott volna a koporsóból. A holttestet kimentek sirjából, s másnap délig őrizték a temető kápolnájában. Újabb orvosi

szemle ismét constatálta a beállott halálozást, s a holttestet újra eltemethették az a zöréj, mit azt emeltett asszony észlelt, abból származott, hogy Wéber koporsóját egy elkorhadt régi koporsóra — mit vékony földréteg fűdött — eresztették, s e koporsó a másik sulya alatt összeroppant.

Megőrült Brändel Nándort, a győr-sopron-ebenfurti vaspálya győri állomásának derék szorgalmas főnökét, ki az őrlésig jelei már hetek óta mutatkoztak, a legnagyobb mérvű bűsmokorog lepte meg, oly annyira, hogy a napokban már a lipőntmezei országos tébolydába kellett őt levinni. Utolsó időben különös rögeszméje volt különféle értékes tárgyaknak megrendelése, mely rögeszméjében nagyobb mérvű megrendeléseket is tett külföldi kereskedők házáknál, legutóbb pedig oly rohamos „valto-láz” (modern betegsége) lepte meg, hogy őrlésében győri jónévvű egyének aláírásával ellátott váltókkal mindenütt pénzt keresztelt, azonban kivétel csak pár szót is beszélt, azonnal észrevették, hogy egy szegény szerencsétlen van dolguk. Az élet terhei összetörték szegényt.

A varrógépek lefoglalhatósága tárgyában élt jelentőségű megállapodást hozott a m. kir. semmitfőkész. A semmitfőkész teljes ülésti határozata szerint: a varrógépek nem tartoznak az iparos azon legszükségesebb munkaszekőzei közé, melyekre a törvény értelmében végrehajtási foglalás nem vezethető. A varrógép mint nélkülözhető s csupán a munka gyorsítására alkalmas eszköz, szabad foglalás tárgyát képezi.

Az új tizes bankókról az a hír volt elterjedve, hogy technikai hibák folytán vissza fogják vonni. Mint most egy bécsi lap illetékes forrásból jelenti, e hír teljesen lőghő kapott. Az igaz, hogy az új bankjegy két színe kissé enged, de ugyanez a régi tizesről is megjegyezhető. A két színt azért választották, mert azt photographiai uton nehezebb utánozni; ugyanez okból a német birodalom márkák is kékek.

Árverés csókra. Egyik kisebb torontalmegyei városkából írják, az hogy ottani fatalagsá a zágrábi földrendések által suttoktat javára a napokban jótékonykossági bazárral egybekötött táncgalomban rendezett. A mulatság alkalmával D. járásbíróné, a bazárhölgyek egyik szépe, egy csókot becsótott közérves alá, oly kijelentéssel, hogy az abból befolyó összeg zágrábiak javára fordítassék. A verseny nem volt óhajtott mérvű, fatalagsá csekély számban volt s így az értékes csók B. E. ügyvédre veretett le 15 ft 11 kr. Következett a végrehajtás. A jury egybegyűlt, a végrehajtást szenvedő urholgy férje elfogadta az elnöki széklet s a végrehajtás a tánczerterben középben e czéla felállított állványon fogatosítottatott.

Vérfigyalló esetről értesítenek Eperjesről. Szirmay Alfréd gróf letette nagybátyját Luzszensky bárót. Az emberélet kioltás párbajban történt, melyre az adott okot, hogy Luzszensky a Szirmay család által folytatott nagy per folyamán, sértőleg nyilatkozott saját nővére, Szirmay Alfréd gróf anyjáról. A két ellenfél állítólag három golyót váltott egymással. Szirmay minden golyóváltásnál könnyű sebet kapván, a harmadik golyóváltásnál szíven lőtte Luzszenskyt, s ez rögtön halva rogyott össze. A szerencsétlen áldozatnak ugyanaznap — e hó 2. reggel — már volt egy párbaja, melyben könnyű sebet kapott. E párbajt egy becsületbírósiq ítélete következőben vívta. Temetése szerdán f. h. 5-én ment véghez Nagy-Sároson.

Rablóilykossági kísérlet. Szent-Endréről írják: E budai-utczában egy Kessinger Anna nevű, ötvenöt éves özvegy lakik, ki pénzkölesönzéssel foglalkozik. Kessingeré este 9 órakor lefejték, de 12 órakor erős záj riasztotta fel álomból. Azonnal felélt, és kiment az udvarra. Nagyon meglepetésé látta, hogy egy ismeretlen férfi, fejszével leütéven a kapu zárat, egyenesen feléje tart. A megijedt asszony be akart futni a házba, de az ismeretlen torkon ragadt s megakadályozta. Az asszony segítségért kiáltott. Nemsokára jöttek is többen, akik kiszabadították a rabló kezéből s elfogták, hogy a rendőrség elé kísérjék, de a rabló oly erős volt, kiszabadult és egy ugrással kint termet az utcán, hol úgy eltűnt, hogy most sem tudják hova lett.

Sok baj egymás után. Furesa világ jár Jász-Ápátiában. Multkor egy ember elesett és a pipája szára keresztül szúrva a torkát, meghalt: később egy munkás esett le a torony teteféről és azonnal szörnyet halt; a napokban egy hajléktalan ember hullajt találtak a tanyák között, továbbá egy család, mintűn a kemence gőze behatolt a szobába, benfuladt, az anya meghalt, a férj és 4 gyermeke életébe ledőlt nincs semmi remény.

Hadsi Lojzák azt írják, hogy a theresiendástól fogságában azzal töltötte idejét eddig, hogy a szobá mesterséget tanulta s abban meglehetősen tőkélyre tett szert, egy hogy ruháját sajátkezűleg készíti.

Párbaj. Szabadkán két honvéduzsár tiszt párbajt vívott a napokban, melyre az adott okot, hogy a korszavári merénylet fölötté nézetek nem tudtak megegyezni. Az egyik fél megsebesült.

A „Képes családi lapok“ 14 számának tartalma: Asszony számar. Elbeszélés, írta Sümegi Kálmán. — Az év elején. Költemény Katangtól. — A nők az ó-korban. Kemenczy Kálmántól. — Az újvi ájdékek. — Annonimata. Elbeszélés, írta Groch Román. — Vadszat. Egy csapásra két vadat! — Pásztor-órák. — Szilveszter éjszakáján. — A gamin. Rajz Füredi Albintól. Rachel, mint vi-rágárus-leány. M. B. — Humor: Szörnyű fenyegetés. — Tüődés az állatsereglet előtt. — Apróságok — Mozaik: Egyveleg. — Szerkesztői üzenetek — A hét története. Képek: Az újvi ájdékek. — Pásztor-órák. — Szilveszter éjszakáján. — A tengeri tuskókn. — Tüődés az állatsereglet előtt. — Szörnyű fenyegetés. Melléklet: A „Poste restante“ cz. amerikai regény 209—224 oldala. A borítékon: Hetinaptár. — Pályázat talány készítésre. — Az unalom óráira. — Kérdések, feleletek, ajánlatok stb. — Hirdetések. E számhoz egy külön újvi mű-melléklet van csatolva.

Meghíusult. Büchel Sándor szígyártó f. hó 3-dik napjának délutánján nagy lármaival ment Cszimadnia Rozáliához, atyjának volt gazdaasszonyához, hogy föle az atyjától 16 évi szolgálat bér fejében kapott ágyneveket visszakövetelje. — De midőn követeleése megtagadtatt, dühében a ház ablakait betörte, Cs. Rozáliát megöli, és a házat felgyújtani igézte. Azonban ezen igéretét az esetlegesen arra jött rendőr közbejövetele folytán nem teljesíthette, mert ezáltal csakhamar alkalom adatott neki dühét alkalmas helyen — a hűvösön kitombolni.

Betörés. László Mór kupi lakosnak padlása ajtaját a múlt hét folyamában minddedig ismeretlen tettesek feltörték, és a padlason keresztül a boltha hatoltak, honnan nagy mennyiségű fűszert és 3 zsák lisztet raboltak el.

Tiszteendő Korbély György helybeli káplán ur, ki hivatalának 11 évén keresztül minden tekintetben eleget tett, Nyárad közösgébe neveztetett ki plébánosnak. Isten vezérelje utjaira.

Sz. I. ki már régóta ázi gaz tetteit, a hét folyamában, midőn S. M. Korona utcai házába tolvajlasi szándékkal belopódzott, az ottani őr által tetten kapattván, elfogott.

Öngyilkosság. Rápoch Zsigmond 27 éves helybeli lókereskedő gyógyíthatatlan testi bajban szenvedvén, e miatti bánatában f. h. 4-én kést szurván, szívébe, véget vettét kinteljes életének Az orvos, a ki azonnal megjelent az illetőt még haldokolva találta és az orvos kérésére, hogy vajjon nem e vért hányt? így felelt: nem, hanem megszurttam magamat.

Magyarosodunk. F. nevű vendégelőben a napokban több izr. ifju mulatott, többek közül egy a társaság között dicitőt mondva, elítelte a társaságban levő izr. ifjukat. Dicséretökre legyen mondva, kikelték ezen kifejezés ellen, mert ugymond magyar hazáért halunk, tehát a magyar ifjak vagyunk.

Folyó hó 2-án Bognár Gábor-féle koreszmában honvédek és parasztleányok zene miatt összeverekedtek. Négy honvéd és két parasztleány sebesült meg. A honvédek közül egy olyannyira megsebesült, hogy kórházba kellett vitetni. Ugy látszik náluk a verekedési kedv a legmagasabb fokra hágott, mert midőn a verekedést a koreszmazóban megelőgelték, az utczára mentek ennek folytatására. Az 1881. év nem hiában tüzelt kezdődött, hanem tüzesen is folyik.

Szilveszter estéjén a Bároczhegyen Ackermann Sebestyenné csürében tűz ütött ki. 260 kereszt buszaszalma égett le, mely félig biztosítva volt. Decz. 1-je óta ez a harmadik szalmatűz; kettő volt a városon kívül, egy a felső városban.

Téli urfi tegnapi óta komolyabban lép fel. Talán a három keleti böles hozta a hideget Afrikából.

A városi játékony nőegyesület mint már jelezük is, holnap rendez thea-estélyt a „Griff“ szaloldja nagytermében, melyhez a casino termék is csatolják. Tekintve a játékony célt, ajánljuk olvasóink szíves pártfogásába.

Városunkban meghaltak mult december 25-től Január 5-ig: Leiner József gyermeke József, r. k. 8 napos, gyengeség. Mikoviny Ignác, r. k. 65 éves, végelyengülés. Tompa Zsigmond, á. h. 65 éves, szélütés. Szöllösi Antalné, r. k. 32 éves, agyszélhűdés. Horvát Pálné, á. h. 50 éves, béllob. Illés Károly, r. k. 32 éves, tüdővész. Gasteiger Ferenc, r. k. 63 éves, tüdővész. Tóth József gyermeke József, á. h. 2 éves, vizkor. Reif Ároné, ír. 68 éves, sorvadás. Tiringer Mihály leánya Teréz, 5½ éves, torokgyík. Varga János, á. h. 54 éves, sorvadás. Takács Teréz leánya Irma, r. k. 2 éves, sorvadás. Bakanyi János leánya, r. k. halva úretlen. Krausz Vilmos, ízr. 35 éves sorvadás. Leitner Mór leánya, Czuczília, ízr. 3 hetes, gyengeség. Szekér Mihály, r. k. 62 éves, tüdőlob. Rápoch Zsigmond, ízr. 29 éves, öngyilkosság. Gergyesi Ferencz, r. k. 61 éves, szélütés. Stern Ignác gyermeke, ízr. halva, nehéz szülés.

ÜZENETEK.

Hozzád . . . Még nagyon is kezdetlegesek. **A. N. J. Nygyszmbt.** Nagyon sajnáljuk a „tizenkét év“ elmaradását. A válaszokat mielőbb kérjük. **G. V. Kpsvr.** A „levelek“ folytatását kérjük. **N. T. hlybn.** Köszönet fogjuk. **Z. Gy. Srsf.** Utank indították g—s.

Gabona-árak.

PÁPA:

100 kgr. vagysis métermázsánként.
Buzsa: jó 11 ftt. 4 k. közép 10 ftt. 80 kr., alsó 10 ftt. 60 kr.
Rozs: jó 10 ftt. — kr., közép 9 ftt. 80 kr., alsó 9 ftt. 60 kr.
Árpa: j. 7 ftt. 20 kr. k. 6 ftt. 80kr. és a. 6 ftt. 60kr.
Zab: j. 6 ftt. — kr. k. 5 ftt. 80 kr. k. 5 ftt. 60kr.
Tengeri: j. 5 ftt. 80 kr., k. 5 ftt. 60 kr. és a. 5 ftt. 40 kr.
Burgonya: — ftt. — kr. közép 1 ftt. 20 kr.
Szén: j. 2 ftt. 60 kr. k. 2 ftt. 10 kr.
Zsup: j. 2 ftt. — kr. közép 1 ftt. 70 kr.
Pápán, 1880. decz. 17 **Osvald Dániel** h. polgármester.

Nyiltér.

Nobel Armin nyomdájában egy tanoncz azzonnal felvétetik.

REINER ILLÉS

folyó hó 8-tól kezdve az Ó-Collegium földszinti épületében

ÚJ TÁNCZKURZUST

nyitott. — Délután 5—6 zárt óra, 8—9 felnöttek számára, ez utóbbi szombat és vasárnapi napokon 8—11-ig tart.

Gasteiger Ferencz családja és rokoni közönségét fejezik ki azoknak, kik az elhunyt grászmanetén résztvettek.

Alulírott tisztelettel tudatja a n. érdemű közönséggel, hogy folyó hó 8-án (Sz.-László utca 24. számú lakásán), mérsékelt díj mellett **új táncz-tanfolyamot**

nyit, s naponként tánczgyakorlati órákat tart. Beiratkozni egész nap lehet. — A n. é. közönség s a tánczkezdvelő ifjuság pártfogását kéri tisztelettel

Krausz Gyula
táncz- és illetantú.

HIRDETÉSEK:

Hirdetések e lap részére a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Előfizetők kedvezményben részesülnek.

= Jelentés. =

Mindent megpróbáljatok a legjobbat megtartások.

Mint másképen várható nem volt, az általam képviselt találmány — mint minden jó —

patkányokat eleven megfogni utánoztatott, mely **csinálmányok**, noha a czélnek csak hiányosan vagy éppen nem felelnek meg s mégis a közönségnek ajánlatainak. Az aláírt által ajánlott fogás módja s a hozzá tartozó **czélszerűen szerkesztett eszközök** — **csapóvas nélküli** — melyek **szakemberek** által megvizsgáltattak s melyekről elismerő **bizonyítványokkal** bírok, csak alulírottál rendelhetők meg, és csakis ez van azon **helyzetben**, hogy az ígért nagyszerű eredményért jótállhasson. Az apparatus a hozzá tartozó utastással 7 oszt. ért. forintba kerül s **mindenki** által minden **udvarny** vagy egyéb **körühatárolt tere**n könnyen és **czélszerűen** alkalmazható. A küldés bérmentve történik az összeg beküldése után vagy pedig postautánvétellel.

Patkányok ezrei lettek már az általam ajánlott módon néhány hónap alatt elpusztítva.

Edmund von Jasinsky,

Breslau, Adolfstrasse Nr. 14.

ÖNKÉNTES VÉGELEDÁS

Van szerenésém a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint füzletem beszüntetése czéljából, **raktáromban lévő összes dívat-, vászon- és rövidáru-czikket 20% gyári áron alól árusítom el!!**

Ily

rendkívüli olcsó bevásárlási alkalmat nyujtva,

kérem a n. é. közönség minél számosabb látogatását.

Az üzlet áruccikkkel együtt — megegyezés folytán — szintén bármikor átvehető.

Pápán, 1880. szept. hó.

Kiváló tisztelettel

BERMÜLLER GYULA
dívatkereskedő.

ÖNKÉNTES VÉGELEDÁS

Steiner Bernát

Pápán

Tisztelettel ajánlja a nagyérdemű közönségnek nők és lányok számára nagy választékú

Jaquet, dolmán és kabátokat,

melyek a közelgő **karácson** és **ujévre** a legszebb ajándékokat képezik, mely alkalomra árkaikat tetemesen leszálította.

Továbbá tudatja, hogy **gyapjuszövetek** női ruhakelmék, téli kendők és még több a téli idényre szükségelt czikkék árai a kedvezőtlen időjárás miatt nagymértvűt csökkentést szenvedtek, tehát nevezett czikket 15—20 perczanttal olcsóbbért mint eddig árusítja el.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközöl.